

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 10.02.1998

KOM(1998) 30 lopull.

98/0025 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

**asuinpaikan muutoksen yhteydessä lopullisesti toiseen
jäsenvaltioon siirrettyjen tai väliaikaisesti muussa kuin niiden rekisteröintijäsenvaltiossa
käytettävien yksityisten moottoriajoneuvojen verokohtelusta.**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

I. JOHDANTO:

1. Ehdotetun direktiivin tarkoituksena on korvata yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista¹ annettu direktiivi 83/182/ETY ja luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista² annettu direktiivi 83/183/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/604/ETY³. Tämän vuoksi sillä on kaksi päätaavoitetta: ensinnäkin yhdistää ja saattaa ajan tasalle näiden kahden direktiivin säännökset, jotka korvataan sisämarkkinoiden verotussääntöjen mukaisesti, ja toiseksi laajentaa niiden säännökset koskemaan niiden soveltamisessa aiheutuneita ongelmia sekä sovittamaan ne yhteen sisämarkkinoiden vaatimusten ja vapaan liikkuvuuden odotusten kanssa.
2. Ehdotetussa direktiivissä ei pyritä ratkaisevasti muuttamaan korvattavien direktiivien taustalla olevia käsitteitä. Siinä pyritään kuitenkin käsittelemään tilanteita, joissa nykyisiä noissa direktiiveissä annettuja verovelvollisuutta koskevia sääntöjä pidetään liian rajoittavina yhtenäismarkkinoiden yhteydessä tapauksissa, joissa ne aiheuttavat henkilöille kohtuuttomia hallinnollisia rasitteita ja joissa jäsenvaltiot ovat aiemmin tulkinneet niitä liian rajoittavasti. On korostettava sitä, että yleisellä tasolla ajoneuvoverot eivät ole olleet eivätkä tällä hetkellä ole yhteisön tasolla tapahtuvan lähentämisen kohde, ja että ne kuuluvat suurelta osin jäsenvaltioiden toimivallan piiriin. Jäsenvaltioissa noudatettavien käytäntöjen huomattavat erot käyvät selvästi ilmi komission välillistä verotusta hoitavan pääosasto XXI:n tekemästä ajoneuvoverotusta koskevasta katsauksesta. Siltä osin kuin tässä ehdotuksessa säädetään erityisehtoja, joiden nojalla jäsenvaltiot eivät saa määrätä ajoneuvoveroja, on korostettava sitä, että tämän ei ole tulkittava tarkoittavan, että muissa tapauksissa jäsenvaltioiden velvollisuutena on ottaa käyttöön tai määrätä ajoneuvoveroja.
3. Edellä mainittujen näkökohtien lisäksi ehdotetun direktiivin tarkoituksena on kuvastaa tarkemmin jäsenvaltioiden 1 päivästä tammikuuta 1993 soveltamia moottoriajoneuvojen verojärjestelmiä. Tuosta päivästä lähtien sisämarkkinasäännöt kieltävät rajamuodollisuudet näiden verojen keräämisessä eikä ylellisyystavaroiden korotettuja arvonlisäveroja enää sallita. Niinpä jäsenvaltiot muuttivat suurelta osin moottoriajoneuvojen valmisteveronsa rekisteröintiveroiksi tai joissakin tapauksissa ottivat käyttöön uusia veroja tai muuttivat entisiä veroja arvonlisäverojen alentamisen korvaamiseksi. Ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa, että nämä 1 päivänä tammikuuta

¹ EYVL N:o L 105, 23.4.1983, s. 59

² EYVL N:o L 105, 23.4.1983, s. 64

³ EYVL N:o L 348, 29.11.1989, s. 28

1993 tai sen jälkeen käyttöön otetut uudet verot ja maksut kuuluvat kaksoisverotuksen välttämiseen tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisalaan. Viittaukset vapautukseen arvonlisäverosta eivät ole enää tarpeen, koska 1 päivästä tammikuuta 1993 voimassa olevien arvonlisäverosääntöjen nojalla arvonlisäveroa ei makseta asuinpaikan muutoksen tai toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvan kulkuneuvojen väliaikaisen käytön yhteydessä. Nykyisten direktiivien soveltaminen on jo kumottu arvonlisäverotuksen osalta direktiivin 91/680/ETY⁴ 2 artiklassa. Lisäksi ehdotetun direktiivin soveltamisala rajoittuu moottoriajoneuvoihin, mikä kuvastaa sitä, että käytännössä ne ovat ainoa veronalainen omaisuuslaji ja että ne vaativat tietyissä tapauksissa verojen määräämistä kieltäviä nimenomaisia sääntöjä. Lopuksi ehdotetaan, että jäsenvaltioiden välillä avioliiton solmimisen johdosta tai perintönä saatujen kulkuneuvojen verotusta koskevat erityissäännöt eivät ole enää tarpeen.

4. Ehdotetuissa muutoksissa tunnustetaan, että yksityisesti omistettujen kulkuneuvojen jäsenvaltiosta toiseen tapahtuvan vapaan liikkuvuuden esteet kuuluvat arkaluontoisimpiin asioihin yhteisön alueella asuvien henkilöiden kannalta. Tämän liikkuvuuden verotukselliset tai muut esteet voivat itse asiassa estää henkilöiden vapaata liikkuvuutta, kun otetaan huomioon auton käyttö suosittuna kulkuvälineenä. Tällä hetkellä näitä esteitä, jotka esiintyvät usein kaksoisverotuksen määräämisen muodossa, on edelleen olemassa huolimatta yhtenäismarkkinoiden tulon aiheuttamista odotuksista. Tämän ehdotuksen tarvetta on korostanut kansalaisten Euroopan komissiolle lähettämien valitusten määrän tasainen kasvu ja vastaava Euroopan parlamentille tehtyjen vetoomusten määrän kasvu sekä viimeisimpänä se, että henkilöiden vapaata liikkuvuutta käsittelevä korkean tason asiantuntijalautakunta, jonka puheenjohtajana toimii Simone Veil, vaati ratkaisuja kulkuneuvojen kaksoisverotustapausten poistamiseksi.
5. Mahdollisten ehdotettujen muutosten yleistavoitteena on käsitellä tilanteita, jotka ovat toistuvasti olleet parlamentille ja komissiolle tehtyjen valitusten aiheina, ilmaista direktiivissä selvästi useat yhteisöjen tuomioistuimen viime aikoina antamat tuomioiden sisältö ja yleisesti saattaa jäsenvaltiosta toiseen muuttavien yksityishenkilöiden mukana tulevien kulkuneuvojen verotuskohtelu yhdenmukaisemmaksi yhtenäismarkkinoiden käsitteen ja periaatteiden kanssa.
6. Ehdotetut toimenpiteet kattavat kaksi laajaa ryhmää. Ensinnäkin asuinpaikan vaihdon yhteydessä ehdotetaan, että jäsenvaltioiden ei pitäisi määrätä rekisteröintiveroja tai vastaavia veroja kulkuneuvoille, jotka asuinpaikkansa toisesta jäsenvaltiosta niiden alueelle muuttavat henkilöt tuovat niiden alueelle. Vaikutuksiltaan tämä vastaa suurelta osin direktiivin 83/183/ETY tavoitetta siltä osin, kuin tuossa direktiivissä säädettiin moottoriajoneuvojen maahantuonnissa sovellettavista verovapauksista asuinpaikan muutoksen yhteydessä sillä merkittävällä poikkeuksella, että direktiiviä 83/183/ETY ei sovellettu rekisteröintiveroihin.
7. Tilapäisen muuton osalta ehdotusten pääasiallinen tarkoitus on varmistaa, että henkilöllä on edelleen riittävä oikeus jatkaa kulkuneuvon käyttämistä väliaikaisesti muussa kuin asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa, kuten direktiivissä 83/182/ETY säädetään. Tärkein tekijä on oikeus käyttää kulkuneuvoa enintään kuusi kuukautta 12 kuukauden aikana. Käyttöön otetaan monia lisätekijöitä, kuten suurempi vapaus käyttää vuokra-autoja

⁴ EYVL N:o L 376, 31.12.1991, s. 1

muissa kuin niiden rekisteröintijäsenvaltioissa, perheenjäsenten oikeus käyttää kulkuneuvoa ja suurempi joustavuus muussa kuin asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa työskentelevien henkilöiden oikeuksien sekä työsuhteautojen osalta.

8. Ehdotuksessa ennakoidaan myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suurempaa velvollisuutta viestiä kahdenvälisesti, jos henkilön ilmoitettu asuinpaikka kyseenalaistetaan, ja siinä korostetaan, että tapauksissa, joissa kansallista lakia rikotaan, mahdollisen seurauksena olevan toimen tai rangaistuksen on oltava kohtuullinen.
9. Toissijaisuusperiaatteen kannalta yhteisötason aloite on välttämätön sen varmistamiseksi, että silloin, kun jäsenvaltioissa kannetaan moottoriajoneuvoihin liittyviä veroja, näiden verojen määräytymättä jättämistä tietyissä tarkoin määritellyissä tapauksissa säännellään yhteisten sääntöjen avulla. Tämä on tarpeen henkilöiden liikkuvuuden helpottamiseksi yhteisössä ja kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi. Ehdotuksella ei pyritä yhdenmukaistamaan veroja, joita jäsenvaltiot haluavat määrätä moottoriajoneuvoille. Sillä ei myöskään estetä jäsenvaltioiden oikeutta ottaa käyttöön tai muuttaa näitä veroja eikä heikennetä kansallisia toimenpiteitä näiden verojen tyydyttävän keräämisen takaamiseksi. Tämä ehdotus edustaa komission näkemystä siitä, mikä on yhteisön tasolla yhtenäismarkkinoiden periaatteiden mukainen sääntelyn vähimmäistaso. Jäsenvaltiot voivat halutessaan vapaasti soveltaa vapaampia sääntöjä.

II. EHDOTETUN DIREKTIIVIN SÄÄNNÖSTEN SELITYKSET:

I OSASTO

Yleiset säännökset

1 artikla

1. Direktiivin 1 artiklassa kuvataan tilanteita, joissa jäsenvaltiot eivät saa määrätä veroja moottoriajoneuvoille.
- 1.1. Direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa todetaan, että jäsenvaltiot eivät saa määrätä ajoneuvoveroa asuinpaikan muutoksen jälkeen. Se kattaa kaikki muut verot paitsi arvonlisäveron ja tietyltä ajanjaksolta määrättävät tieliikennemaksut.
- 1.2. Direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa todetaan, että kunkin jäsenvaltion on sallittava toisissa jäsenvaltioissa rekisteröityjen kulkuneuvojen käyttö omalla alueellaan vaatimatta ajoneuvoverojen maksamista. Se kattaa kaikki muut verot paitsi arvonlisäveron.
- 1.3. Direktiivin 1 artiklan 3 kohdassa laajennetaan 1 ja 2 kohdan säännökset koskemaan tavanomaisia varaosia, lisälaitteita ja varusteita.
- 1.4. Direktiivin 1 artiklan 4 kohdassa täsmennetään, että direktiivi ei koske arvonlisäveroa.

2 artikla

2. Direktiivin 2 artiklassa määritellään hyötyajoneuvo, yksityisajoneuvo, ammattimainen käyttö, yksityiskäyttö, asuinpaikka ja perhe.

II OSASTO Pysyvän asuinpaikan määrittämistä koskevat yleiset säännöt

3 artikla

3. Direktiivin 3 artikla sisältää yleiset säännöt pysyvän asuinpaikan määrittämisestä. Ne ovat suurelta osin samat kuin kumottavissa direktiiveissä olevat säännöt.
- 3.1. Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa todetaan, että pysyvä asuinpaikka määritetään sen paikan perusteella, jossa henkilö asuu pysyvästi eli vähintään 185 päivää kalenterivuodessa henkilökohtaisten ja ammatillisten siteidensä vuoksi.
- 3.2. Direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jos henkilön ammatilliset ja henkilökohtaiset siteet ovat kahdessa eri jäsenvaltiossa, henkilön pysyvänä asuinpaikkana on pidettävä sitä, jossa tämän henkilökohtaiset siteet ovat, jos tämä palaa sinne säännöllisesti.

- 3.3. Direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa todetaan, että jos henkilön ammatilliset ja henkilökohtaiset siteet ovat kahdessa eri jäsenvaltiossa, mutta tämä oleskelee toisessa jäsenvaltiossa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi, henkilön pysyvänä asuinpaikkana on pidettävä sitä, jossa tämän henkilökohtaiset siteet ovat riippumatta siitä, palaako tämä sinne säännöllisesti.
- 3.4. Direktiivin 3 artiklan 4 kohdan mukaan opiskelu yliopistossa tai koulussa toisessa jäsenvaltiossa ei merkitse pysyvän asuinpaikan muutosta.
- 3.5. Direktiivin 3 artiklan 5 kohdassa on uusi säännös, jonka mukaan siviilisäädyn muutos ei väistämättä merkitse asuinpaikan muutosta. Täten esimerkiksi opiskelijasta, joka solmii avioliiton opiskelijäsenvaltiossaan, ei automaattisesti tule tuon valtion asukasta. Tämä oli Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Profant-tuomion⁵ ydinsisältö.
- 3.6. Direktiivin 3 artiklan 6 kohdassa kuvataan pysyvän asuinpaikan todistelumuotoja.
- 3.7. Direktiivin 3 artiklan 7 kohdassa annetaan jäsenvaltiolle oikeus hankkia lisätietoja asianomaiselta henkilöltä tai muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta tapauksissa, joissa epäilyjä esiintyy.

III OSASTO Asuinpaikan muutos

4 artikla

4. Direktiivin 4 artiklassa säädetään niihin kulkuneuvoihin liittyvistä ehdoista, joista ei tarvitse maksaa veroa asuinpaikan muutoksen seurauksena.
- 4.1. Direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa todetaan, että kulkuneuvon on oltava hankittu yleisin verotusedellytyksin ja että siitä ei saa saada palautusta toiseen jäsenvaltioon siirtämisen seurauksena. (Diplomaattisen etuoikeuden perusteella ostetun kuten myös erityissopimusten perusteella kansainvälisiä järjestelyjä, NATO-joukkoja varten ja niin edelleen hankitun kulkuneuvon katsotaan täyttävän nämä vaatimukset.) Kulkuneuvon on täytynyt olla asianomaisen henkilön käytössä kuusi kuukautta ennen asuinpaikan vaihtoa. Lisäksi se on siirrettävä viimeistään 12 kuukauden kuluessa asuinpaikan muutoksesta. Nämä kaksi viimeksi mainittua ehtoa on suurelta osin otettu direktiivistä 83/183/ETY. Näitä säännöksiä ei tarvittaisi, jos verojärjestelmät olisivat yhdenmukaisempia. Nykyisten huomattavien poikkeamien takia näiden rajoitusten säilyttämistä pidetään tärkeänä, jotta jäsenvaltioiden veropohjia ei heikennettäisi ratkaisevasti viime hetken veronkiertojärjestelmillä. Rajoitus luovuttamisesta 12 kuukauden kuluessa muutosta on kuitenkin poistettu. Tätä pidetään yhtenäismarkkinoilla liian rajoittavana, kun otetaan huomioon, että vapautus on käytettävissä vain, kun asuinpaikkaa todella muutetaan.
- 4.2. Direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jäsenvaltiot voivat pidentää ennalta omistamisen puolen vuoden määräaikaan 12 kuukauteen diplomaattisen etuoikeuden

⁵ Asia 249/84, Ministère Public v. Profant, tuomio 3.10.1985 (Kok. 1985, s. 3237)

perusteella ostettujen kulkuneuvojen ollessa kyseessä. Tämä on otettu direktiivin 83/183/ETY säännöksestä.

IV OSASTO Kulkuneuvon väliaikainen käyttö muussa kuin sen rekisteröintijäsenvaltiossa

5 artikla

5. Direktiivin 5 artiklassa todetaan yleiset säännöt, joiden nojalla kulkuneuvoja voidaan väliaikaisesti käyttää muussa kuin niiden rekisteröintijäsenvaltiossa maksamatta veroja jäsenvaltiossa, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti.
- 5.1. Direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa todetaan, että veroja ei saa määrätä, kun väliaikainen käyttö kestää enintään kuusi kuukautta 12 kuukauden aikana. Myös seuraavia ehtoja sovelletaan:
 - (a) käyttäjän pysyvän asuinpaikan on oltava toisessa jäsenvaltiossa;
 - (b) käytön on rajoituttava yksityiskäyttöön;
 - (c) kulkuneuvoa ei saa antaa vuokralle tai lainata sen jäsenvaltion asukkaalle, jossa sitä käytetään väliaikaisesti.

Tämä kohta on suurelta osin ennallaan lukuun ottamatta sitä, että luovutusrajoitus on poistettu. Tämän seurauksena luovutus sallittaisiin, vaikkakin se luonnollisesti merkitsisi väliaikaisen käyttökauden loppumista, jolloin sovellettaisiin lopullisia verotusjärjestelyjä.

- 5.2. Direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa kuuden kuukauden ajanjakso pidennetään yhdeksään kuukauteen sellaisen henkilön kohdalla, jonka ammatilliset siteet ovat eri jäsenvaltiossa kuin hänen pysyvä asuinpaikkansa. Tätä määräystä pidetään välttämättömänä niiden yhä useampien ihmisten huomioon ottamiseksi, jotka viikolla työskentelevät yhdessä jäsenvaltiossa ja jotka palaavat vain viikonloppuisin ja lomilla pysyvän asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltioon, jossa heidän henkilökohtaiset siteensä ovat. Yhdeksän kuukauden ajanjaksoa pidetään riittävänä kattamaan henkilön tavanomaisen oleskelun toisessa jäsenvaltiossa ammatillisten syiden takia, kun lomat, viikonloput jne. on vähennetty. On esitetty valituksia siitä, että jäsenvaltiot ovat vaatineet alueellaan työskenteleviä ihmisiä rekisteröimään yksityisajoneuvonsa ja maksamaan veroja, kun kuuden kuukauden tavanomainen määräaika ylittyy.

6 artikla

6. Direktiivin 6 artiklassa yksilöidään useita erityistapauksia, joissa - vaikka 5 artiklassa säädetyt yleiset ehdot eivät ehkä täyty - veroa ei saa määrätä jäsenvaltiossa, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti.
- 6.1. Direktiivin 6 artiklan a luetelmakohdassa sallitaan sellaisen vuokratulkuneuvon jälleenvuokraus, joka on jäänyt jäsenvaltioon siellä päättyneen vuokrasopimuksen

johdosta, muualla asuvalle henkilölle enintään kahdeksi kuukaudeksi tai enintään 30 päivää pitemmäksi ajaksi, jos se siirretään jäsenvaltiosta vuokra-ajan kuluessa. Siinä sallitaan myös vuokraus tuon valtion asukkaalle, jos kulkuneuvo on tarkoitus siirtää 15 päivän kuluessa. Nämä ovat uusia säännöksiä, joiden tarkoituksena on voittaa käytännön ongelmat, joita saattaa aiheutua vuokraussopimuksen päättymisestä muussa kuin vuokralleantopaikan jäsenvaltiossa, ja niiden ansiosta vuokrausyritysten pitäisi pystyä hallinnoimaan ajoneuvokantaansa paremmin. Ennallaan on myös nykyinen säännös, jonka perusteella vuokrausyrityksen työntekijä voi palauttaa kulkuneuvon lähtömaahan, vaikka tämä työntekijä on sen jäsenvaltion asukas, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti.

- 6.2. Direktiivin 6 artiklan b luetelmakohdassa sallitaan toisessa jäsenvaltiossa vuokratun ja rekisteröidyn kulkuneuvon käyttö enintään kahdeksan päivän ajan.
- 6.3. Direktiivin 6 artiklan c luetelmakohdassa sallitaan käyttäjän perheenjäsenten käyttää kulkuneuvoa käyttäjän ollessa tuossa jäsenvaltiossa. Tämä on uusi säännös, ja sen tarkoituksena on kuvastaa tilannetta, joka voi syntyä moottoriajoneuvon yhteiskäytöstä perheyksikön sisällä.
- 6.4. Direktiivin 6 artiklan d luetelmakohdassa sallitaan kenen tahansa käyttää kulkuneuvoa, kun kulkuneuvon jäsenvaltioon tuonut henkilö on mukana. Vastaavasti tämän tarkoituksena on kuvastaa tilanteita, joita voi usein syntyä, kun henkilö, joka on tuonut kulkuneuvon jäsenvaltioon, jossa sitä käytetään väliaikaisesti, ei halua olla koko ajan kuljettajana. Hänen on kuitenkin oltava mukana, ellei kuljettaja ole hänen perheenjäsenensä.
- 6.5. Direktiivin 6 artiklan e luetelmakohdassa sallitaan henkilön palata pysyväan asuinjäsenvaltioonsa toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyllä kulkuneuvolla, jos hänen oma kulkuneuvonsa on tullut toimintakyvyttömäksi tuossa valtiossa. Poikkeus rajoittuu ajanjaksoon, jolloin hänen kulkuneuvonsa on korjattavana, ja se on voimassa enintään kahden kuukauden ajan.
- 6.6. Direktiivin 6 artiklan f luetelmakohdassa sallitaan työntekijän käyttää toisessa jäsenvaltiossa olevan työnantajansa järjestämää autoa pysyvän asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa. Työntekijän pysyvän asuinpaikan sijaintijäsenvaltio ei saa määrätä veroja, eikä aikarajoitusta ole. Tämä määräys on johdonmukainen seuraus yhteisöjen tuomioistuimen Ledoux'n asiassa⁶ antamasta tuomiosta, jossa todettiin, että vapautus arvonlisäverosta oli perusteltua niissä olosuhteissa ottaen huomioon työvoiman vapaan liikkuvuuden periaatteen; tapauksessa ei nimenomaisesti käsitelty muita veroja kuin arvonlisäveroa. Ehdotetaan myös, että sekä ammattikäyttö että yksityiskäyttö samoin kuin perheenjäsenten käyttö olisi sallittava.
- 6.7. Direktiivin 6 artiklan g luetelmakohdassa sallitaan sellaisten henkilöiden käyttää rajoittamattomasti omia kulkuneuvojaan, joiden työmatkaan kuuluu matkustaminen toiseen jäsenvaltioon. Tämä säännös on jo direktiivissä 83/182/ETY.

⁶ Asia 127/86, Ministère Public v. Ledoux, tuomio 6.7.1988 (Kok. 1988, s. 3741)

- 6.8 Direktiivin 6 artiklan h luetelmakohdassa säädetään, että opiskelijat voivat käyttää opiskeluvaltiossaan ajoneuvoja, jotka on rekisteröity heidän pysyvän asuinpaikkansa jäsenvaltiossa. Tämä säännös on jo direktiivissä 83/182/ETY.

7 artikla

7. Direktiivin 7 artiklassa säännellään yksityisajoneuvon väliaikaista ammattikäyttöä.
- 7.1. Direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa todetaan edellytykset, joilla jäsenvaltiot eivät saa määrätä veroja niiden alueella väliaikaisesti ammattikäyttöä varten oleville yksityisajoneuvoille. Edellytykset ovat seuraavat: käyttäjän on oltava muualla asuva henkilö, kulkuneuvoa ei saa käyttää kaupalliseen henkilö- tai tavaraliikenteeseen, kulkuneuvoa ei saa antaa vuokralle tai lainata ja sen on oltava rekisteröity ja verotettu käyttäjän asuinpaikan sijaintijäsenvaltiossa. Vaatimusta muualla asumisesta ei sovelleta, jos työntekijä käyttää toiseen jäsenvaltioon sijoittuneen työnantajan ajoneuvoa. Kuten direktiivin 5 artiklassa, nykyinen luovutuskielto on jätetty pois.
- 7.2. Direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että tähän säännökseen ei sovelleta aikarajoituksia. Tätä pidetään aiheellisenä sisämarkkinoiden yhteydessä, eikä sen odoteta aiheuttavan huomattavaa uhkaa jäsenvaltioiden tuloille. Aikaisemmin aikarajoitus oli seitsemän kuukautta tietyille käyttäjille ja kuusi muille.

8 artikla

8. Direktiivin 8 artiklassa todetaan, että veroja ei saa kantaa jäsenvaltiossa, jossa kulkuneuvo laillisen väliaikaisen käyttöjakson aikana vaurioituu ja korjauskustannukset ylittävät kulkuneuvon arvon. Tämä on johdonmukainen säännös onnettomuudesta, rikkoutumisesta tai muusta aiheutuvien ennalta-arvaamattomien ongelmien huomioon ottamiseksi. Asianomainen kulkuneuvo on luovutettava romutettavaksi. Tämän säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että kulkuneuvo ei päädy uudelleen käyttöön.

9 artikla

9. Direktiivin 9 artiklassa käsitellään kulkuneuvoja, joita muualla asuvat käyttävät tässä ehdotuksessa asetettua määräaika kauemmin.
- 9.1. Direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa vaaditaan jäsenvaltioita rekisteröimään nämä kulkuneuvot.
- 9.2. Direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa sallitaan nämä kulkuneuvot rekisteröivien jäsenvaltioiden soveltaa tavanomaisia verosääntöjään näihin kulkuneuvoihin.
- 9.3. Direktiivin 9 artiklan 3 kohdassa sallitaan jäsenvaltioiden kieltää asukkaitaan käyttämästä näitä kulkuneuvoja alueellaan.

V OSASTO Loppusäännökset

10 artikla

10. Direktiivin 10 artikla koskee direktiivin rikkomisia ja niihin liittyviä seuraamuksia.
- 10.1. Direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa todetaan, että jäsenvaltiot eivät saa katsoa, että kulkuneuvo on tuotu niiden alueelle lopullisesti, jos se ei ole tämän direktiivin säännösten mukaista. Väliaikaista käyttöä sääntelevien sääntöjen rikkomisen ei pitäisi väistämättä johtaa siihen, että vero lankeaa maksettavaksi. Tämän säännöksen tarkoituksena on tarjota asianomaiselle henkilölle mahdollisuus valita, maksaako hän maksettavaksi määrätyn veron vai siirtääkö hän kulkuneuvon pois jäsenvaltiosta maksamatta veroa.
- 10.2. Direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa säädetään, että rangaistuksia sovellettaessa on harkittava, onko asianomainen henkilö toiminut hyvässä uskossa vai onko teko ollut tahallinen.
- 10.3. Direktiivin 10 artiklan 3 kohdassa todetaan, että määrättävät rangaistukset eivät saa olla kohtuuttomia oikeudenloukkauksen vakavuuteen nähden. Tässä otetaan huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen johdonmukaisesti antamat tuomiot⁷, joissa todetaan, että jos verovilpin ehkäisemiseksi toteutetut toimenpiteet eivät ole kohtuuttomia, ne ovat yhdenmukaisia tavaroiden ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa.

11 artikla

11. Direktiivin 11 artiklassa todetaan, että jos käytetty kulkuneuvo tuodaan jäsenvaltioon muissa kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa olosuhteissa ja tuo jäsenvaltio määrää rekisteröintiveron tai vastaavan veron, veron määrä ei saa ylittää jäännösveroa, joka sisältyy samanlaisen auton arvoon asianomaisen jäsenvaltion kotimarkkinoilla. Tässä yksinkertaisesti lisätään direktiiviin periaate, jonka yhteisöjen tuomioistuin⁸ on vakiinnuttanut ja joka perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan oikeaan soveltamiseen. Tämä tilanne voisi syntyä esimerkiksi, jos jonkin jäsenvaltion asukas haluaa ostaa käytetyn auton toisesta jäsenvaltiosta tai jos henkilö muuttaa asuinpaikkansa, mutta ei täytä kaikkia tässä direktiivissä asetettuja edellytyksiä.

⁷ Asia 823/79, Carciati, tuomio 9.10.1980 (Kok. 1980, s. 2773, 9 kohta)
Asia 299/86, Drexl, tuomio 25.2.1988 (Kok. 1988, s. 1213, 18 kohta)
Asia 387/90, Banchero, tuomio 14.12.1995 (Kok. 1995, s. 4663, 58 kohta)

⁸ Asia 47/88, Komissio v. Tanska, tuomio 11.12.1990 (Kok. 1990, s. 4509)
Asia 345/93, Nuffes Tadeu, tuomio 9.3.1995 (Kok. 1995, s. 479)

12 artikla

12. Direktiivin 12 artiklassa veloitetaan jäsenvaltiot toimimaan yhteistyössä keskenään, jos tämän direktiivin soveltamisesta syntyy vaikeuksia.
- 12.1. Direktiivin 12 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on tehtävä päätökset keskinäisellä sopimuksella.
- 12.2. Direktiivin 12 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jos henkilön pysyvää asuinpaikkaa koskeva ilmoitus kyseenalaistetaan, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään asian ratkaisemiseksi. Veroa ei myöskään saa määrätä jäsenvaltiossa, johon henkilö ilmoittaa vaihtavansa asuinpaikkansa tai jossa hän ilmoittaa käyttävänsä toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä kulkuneuvoa väliaikaisesti, ennen kuin näiden neuvottelujen tulos on selvillä. Tämä säännös on välttämätön henkilöön kohdistuvan todistustaakan keventämiseksi ja sen välttämiseksi, että hänelle aiheutuu vaikeuksia sellaisten asioiden johdosta, jotka ovat hänen määräysvaltansa ulkopuolella.
- 12.3. Direktiivin 12 artiklan 3 kohdan mukaan asia annetaan komission käsiteltäväksi, jos jäsenvaltiot eivät pääse sopimukseen. Komissio tekee päätöksen pysyvästä asuinpaikasta ajoneuvon verotusta varten. Tällainen päätös voidaan luonnollisesti viedä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

13 artikla

13. Direktiivin 13 artiklalla kumotaan direktiivit 83/182/ETY ja 83/183/ETY.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

asuinpaikan muutoksen yhteydessä lopullisesti toiseen jäsenvaltioon siirrettyjen tai väliaikaisesti muussa kuin niiden rekisteröintijäsenvaltiossa käytettävien yksityisten moottoriajoneuvojen verokohtelusta.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon

sekä katsoo, että

[Johdanto-osan 1 kappale]

verotukselliset esteet henkilöiden ja heidän henkilökohtaisen omaisuutensa mukaan lukien moottoriajoneuvot vapaalle liikkuvuudelle on poistettava yhtenäismarkkinoilta,

[Johdanto-osan 2 kappale]

muissa kuin rekisteröintijäsenvaltiossa väliaikaisesti käytettyjä yksityisiä moottoriajoneuvoja koskeva yhteisön laki on nykyisin tarpeettoman rajoittava yhtenäismarkkinoiden periaatteiden kannalta,

[Johdanto-osan 3 kappale]

lisäksi asuinpaikkansa jäsenvaltiosta toiseen muuttaville henkilöille kuuluvien moottoriajoneuvojen verokohtelua koskeva yhteisön nykyinen lainsäädäntö voi aiheuttaa näille henkilöille tarpeettoman hallinnollisen rasitteen sen osoittamiseksi, että verovelvollisuutta ei ole,

[Johdanto-osan 4 kappale]

tämän vuoksi yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista annetussa neuvoston direktiivissä 83/182/ETY⁹ ja

⁹ EYVL N:o L 105, 23.4.1983, s. 59

luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista annetussa neuvoston direktiivissä 83/183/ETY¹⁰ olevat verovapautusten ehdot eivät vastaa nykyisiä henkilöiden ja tavaroiden vapaaseen liikkumiseen liittyviä tarpeita,

[Johdanto-osan 5 kappale]

direktiivit 83/182/ETY ja 83/183/ETY eivät enää missään tapauksessa täsmällisesti kata jäsenvaltioiden yhtenäismarkkinoiden käyttöönotosta lähtien soveltamia moottoriajoneuvojen verojärjestelmiä; niiden soveltaminen arvonlisäverosta vapauttamiseen on jo kumottu yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta verotuksellisten rajojen poistamiseksi annetun neuvoston direktiivin 91/680/ETY¹¹ 2 artiklassa; käytännössä omaisuuden verottaminen asuinpaikan muutoksen yhteydessä on vain moottoriajoneuvoja koskeva ongelma, eikä muita hyödykkeitä koskevista verovapautuksista enää tarvitse säätää; muista kuin asuinpaikan muutokseen liittyvistä lopullisista vapautuksista ei enää tarvitse säätää,

[Johdanto-osan 6 kappale]

jäsenvaltioiden välisistä moottoriajoneuvojen verotason eroista johtuvat väärinkäytökset on kuitenkin estettävä; tämän vuoksi on edelleen tarpeen säätää tietyistä asukkaiden muissa jäsenvaltioissa rekisteröityjen kulkuneuvojen käyttöä koskevista rajoituksista,

[Johdanto-osan 7 kappale]

tämän vuoksi direktiivien 83/182/ETY ja 83/183/ETY säännökset on saatettava ajan tasalle, ja nämä direktiivit olisi kumottava ja korvattava yhdellä yhdistetyllä direktiivillä,

[Johdanto-osan 8 kappale]

jäsenvaltioiden ei pidä kantaa veroja asuinpaikkaa toisista jäsenvaltiosta muuttavien henkilöiden näistä jäsenvaltioista niiden alueelle siirtämistä yksityisistä moottoriajoneuvoista,

[Johdanto-osan 9 kappale]

jäsenvaltioiden ei pidä tietyissä määritellyissä tilanteissa kantaa veroja toisissa jäsenvaltioissa rekisteröidyistä yksityisistä moottoriajoneuvoista, kun näitä kulkuneuvoja käytetään väliaikaisesti niiden alueella,

[Johdanto-osan 10 kappale]

verovelvollisuuden määrittämistä varten on tarpeen määritellä kulkuneuvon käyttäjän pysyvä asuinpaikka,

¹⁰ EYVL N:o L 105, 23.4.1983, s. 64

¹¹ EYVL N:o L 376, 31.12.1991, s. 1

[Johdanto-osan 11 kappale]

asuinpaikkaa muutettaessa ei uudessa jäsenvaltiossa pidä joutua maksamaan veroa tietyillä edellytyksillä ja edellyttäen, että kulkuneuvo on hankittu entisen asuinjäsenvaltion verosääntöjen mukaisesti,

[Johdanto-osan 12 kappale]

väliaikainen käyttö toisessa jäsenvaltiossa on sallittava veroja maksamatta kuudeksi kuukaudeksi 12 kuukauden ajalla; sellaisen henkilön osalta, jolla on ammatilliset siteet toiseen jäsenvaltioon, tämä olisi pidennettävä yhdeksään kuukauteen,

[Johdanto-osan 13 kappale]

sisämarkkinoiden etujen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön jonkin verran joustavuutta muissa kuin rekisteröintijäsenvaltiossa tapahtuvan vuokrakulkuneuvojen käytön osalta tietyillä edellytyksillä; lisäksi on tarpeen nimenomaisesti säätää muiden henkilöiden kuin omistajan mahdollisuudesta käyttää kulkuneuvoja, ja tietyissä olosuhteissa on tarpeen sallia jäsenvaltion asukkaan käyttää toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä kulkuneuvoa,

[Johdanto-osan 14 kappale]

on tarpeen antaa sääntöjä yksityisajoneuvon väliaikaisesta ammattikäytöstä toisessa jäsenvaltiossa,

[Johdanto-osan 15 kappale]

toisessa jäsenvaltiossa väliaikaisesti käytettäessä peruuttamattomasti vaurioituneista kulkuneuvoista ei saisi seurata verovelvollisuutta,

[Johdanto-osan 16 kappale]

henkilöt, jotka haluavat käyttää kulkuneuvoja muussa kuin asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa, olisi oikeutettava rekisteröimään kulkuneuvoja näissä jäsenvaltioissa; näissä tapauksissa verot on maksettava rekisteröintijäsenvaltiossa; lisäksi omistajan asuinpaikan sijaintijäsenvaltio voi kieltää näiden kulkuneuvojen käytön alueellaan,

[Johdanto-osan 17 kappale]

jos sääntöjen rikkomisia havaitaan, mahdollisesti määrättävien rangaistusten on oltava oikeassa suhteessa rikkomukseen,

[Johdanto-osan 18 kappale]

jos jäsenvaltioilla on oikeus määrätä rekisteröintiveroja tai vastaavia veroja muista jäsenvaltioista tuleville käytetyille kulkuneuvoille, niiden on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisesti varmistettava, että perittävä vero ei ylitä samanlaisten kotimarkkinoilla olevien kulkuneuvojen arvoon sisältyvän jäännösveron määrää, ja

[Johdanto-osan 19 kappale]

kiistakysymyksissä asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään; lisäksi näissä tapauksissa veroa ei pidä määrätä, ennen kuin asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat päässeet tulokseen näissä neuvotteluissa; komission on tehtävä asiassa päätös, jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse tulokseen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

Yleiset säännökset

1 artikla

Verojen määräämiskielto tietyissä tapauksissa

1. Jäsenvaltio ei saa määrätä liitteessä I lueteltujen verojen kaltaisia valmisteveroja, rekisteröintiveroja tai muita kulutukseen kohdistuvia veroja, poislukien liitteessä II luetellut verot, muissa jäsenvaltioissa rekisteröidyille ja toisesta jäsenvaltiosta lähtöisin olevan yksityishenkilön pysyvän asuinpaikan muutoksen johdosta tuohon jäsenvaltioon lopullisesti tuoduille yksityisille moottoriajoneuvoille, mikäli jäljempänä säädetty edellytykset täyttyvät.
2. Jäsenvaltio ei saa määrätä liitteessä I ja II lueteltujen verojen kaltaisia valmisteveroja, rekisteröintiveroja, muita kulutukseen kohdistuvia veroja tai tieliikennemaksuja muissa jäsenvaltioissa rekisteröidyille ja väliaikaisesti sen alueella käytetyille yksityisille moottoriajoneuvoille, mikäli jäljempänä säädetty edellytykset täyttyvät.
3. Artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksiä sovelletaan myös moottoriajoneuvon tavanomaisiin varaosiin, lisälaitteisiin ja varusteisiin.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta arvonlisäveroon.

2 artikla

Tässä direktiivissä

(a) ”hyötyajoneuvolla” tarkoitetaan maantieajoneuvoa, joka rakenteeltaan ja varusteiltaan soveltuu ja on tarkoitettu vastikkeellisesti tai vastikkeettomasti kuljettamaan:

- enempää kuin yhdeksää henkilöä, kuljettaja mukaan lukien,
- tavaroita,

sekä muuhun erityiskäyttöön kuin varsinaiseen kuljetukseen tarkoitettua maantieajoneuvoa;

(b) ”yksityisajoneuvolla” tarkoitetaan muuta maantieajoneuvoa, sen mahdollinen perävaunu mukaan lukien, kuin hyötyajoneuvoa;

(c) moottoriajoneuvon ”ammattikäytöllä” tarkoitetaan sen käyttöä välittömästi vastikkeellisen tai voittoa tavoittelevan toiminnan harjoittamiseen;

(d) ”yksityiskäytöllä” tarkoitetaan muuta kuin ammattikäyttöä;

(e) ”asuinpaikalla” tarkoitetaan 3 artiklassa määriteltyä pysyvää asuinpaikkaa;

(f) henkilön ”perheellä” tarkoitetaan hänen lapsiaan ja vanhempiaan sekä hänen puolisonsa vanhempia ja lapsia.

II OSASTO

PYSYVÄ ASUINPAIKKA

3 artikla

Pysyvän asuinpaikan määrittämistä koskevat yleiset säännöt

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa ”pysyvällä asuinpaikalla” tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu pysyvästi eli vähintään 185 päivää kalenterivuodessa henkilökohtaisten ja ammatillisten siteidensä vuoksi, tai jos on kyse henkilöstä, jolla ei ole ammatillisia siteitä, henkilön ja tämän asuinpaikan välisten tiiviiden henkilökohtaisten siteiden vuoksi.
2. Jos henkilön ammatilliset siteet ovat muualla kuin hänen henkilökohtaiset siteensä ja hän sen vuoksi joutuu oleskelemaan vuorotellen kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevilla paikoilla, henkilön pysyvänä asuinpaikkana on 1 kohdan säännöksestä poiketen pidettävä sitä, jossa hänen henkilökohtaiset siteensä ovat, jos hän palaa sinne säännöllisesti.
3. Jos henkilö oleskelee jäsenvaltiossa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi ja hänen ammatilliset siteensä ovat tämän vuoksi eri paikassa kuin henkilökohtaiset siteet, henkilön pysyvänä asuinpaikkana on pidettävä sitä, jossa hänen henkilökohtaiset siteensä ovat riippumatta siitä, palaako hän sinne säännöllisesti.
4. Opiskelu toisen jäsenvaltion yliopistossa tai koulussa ei ole pysyvän asuinpaikan muutos.
5. Henkilön siviilisäädyn muutos ei itsessään merkitse asuinpaikan muutosta.
6. Luonnollisten henkilöiden on todistettava pysyvä asuinpaikkansa asianmukaisella tavalla, esimerkiksi henkilötodistuksellaan tai muulla voimassa olevalla asiakirjalla.
7. Sen estämättä, mitä 12 artiklassa säädetään, tuontijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia ilmoituksen tekijältä tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta tarvittavia tietoja tai lisätodisteita epäillessään tämän artiklan 2 kohdan mukaisen pysyvää asuinpaikkaa koskevan ilmoituksen oikeellisuutta tai suorittaakseen tiettyjä erityistarkastuksia.

III OSASTO

Asuinpaikan muutos

4 artikla

Edellytykset, joiden täyttyessä veroa ei makseta asuinpaikan muutoksen yhteydessä

1. Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) moottoriajoneuvo on hankittu jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisin veroedellytyksin ja jolle ei sen toiseen jäsenvaltioon tuomisen seurauksena anneta vapautusta tai palautusta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista veroista siinä jäsenvaltiossa, josta se on tuotu.

Näiden kahden edellytyksen oletetaan täyttyneen, jos ajoneuvo on varustettu rekisteröintijäsenvaltionsa tavanomaisella rekisterikilvellä, lukuun ottamatta väliaikaista rekisterikilpeä.

Tässä direktiivissä verotuksen yleisehtoihin on katsottava sisältyvän diplomaattisopimukset ja konsulisopimukset, kansainvälisiä yhteisöjä ja niiden jäseniä koskevat sopimukset ja Pohjois-Atlantin puolustusliittoon kuuluvia joukkoja tai niitä seuraavaa siviilihenkilökuntaa sääntelevät järjestelyt

- (b) asuinpaikkaa muuttava henkilö on käyttänyt ajoneuvoa vähintään kuuden kuukauden ajan ennen asuinpaikan muutosta
 - (c) moottoriajoneuvo tuodaan jäsenvaltioon, johon henkilö muuttaa asuinpaikkansa, viimeistään 12 kuukautta tämän muuton jälkeen.
2. Diplomaatti- ja konsulisopimusten sekä muiden tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa mainittujen järjestelyjen mukaisesti hankittujen ajoneuvojen osalta jäsenvaltiot voivat pidentää 1 kohdan b alakohdassa mainittua aikaa 12 kuukauteen.

IV OSASTO

KULKUNEUVON VÄLIAIKAINEN KÄYTTÖ

5 artikla

Yleiset edellytykset, joiden täyttyessä veroa ei makseta käytettäessä kulkuneuvoa väliaikaisesti muussa kuin rekisteröintijäsenvaltiossa

- 1. Direktiivin 1 artiklan 2 kohdan säännöksiä sovelletaan sellaiseen moottoriajoneuvoon, jota käytetään väliaikaisesti muussa kuin sen rekisteröintijäsenvaltiossa 12 kuukauden aikana enintään kuuden kuukauden keskeytymätön tai keskeytyvä ajanjakso edellyttäen, että

- (a) kulkuneuvoa käyttävän henkilön pysyvä asuinpaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti
 - (b) kulkuneuvoa käytetään vain yksityiskäyttöön
 - (c) kulkuneuvoa ei anneta vuokralle jäsenvaltiossa, jossa sitä käytetään väliaikaisesti, tai lainata tuon valtion asukkaalle muussa kuin 6 artiklassa säädettyssä tapauksessa.
2. Artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden ajanjakso on pidennettävä yhdeksään kuukauteen, jos kyseessä on henkilö, jonka ammatilliset siteet eivät ole hänen pysyvän asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa ja joka ammatillisten siteidensä jäsenvaltiossa käyttää pysyvän asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa rekisteröityä kulkuneuvoa.

6 artikla

Yksityiskäytön erityistapaukset, joille ei saa määrätä veroa

Direktiivin 5 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tapausten lisäksi 1 artiklan 2 kohdan säännöksiä sovelletaan seuraaviin tapauksiin:

- (a) vuokrausyritykselle kuuluvaan yksityisajoneuvoon, jos se on vuokrasopimuksen päättymisen vuoksi jäänyt siihen jäsenvaltioon, jossa sitä on väliaikaisesti käytetty ja joka
 - (aa) vuokrataan uudelleen muulle kuin sen jäsenvaltion asukkaalle, jossa sitä on käytetty väliaikaisesti; tämän jälleenvuokausjakson on kuitenkin päätyttävä kahden kuukauden kuluessa sen alkuperäisen sopimuksen päättymisestä, jonka perusteella kulkuneuvo palautettiin sen nykyisessä sijaintijäsenvaltiossa sijaitsevaan vuokrausyritykseen paitsi silloin, jos kulkuneuvo vuokrataan uudelleen henkilölle, joka ei ole tämän jäsenvaltion asukas, siirrettäväksi tuosta valtiosta 30 päivän kuluessa uuden vuokausjakson alkamispäivästä,
 - (bb) vuokrataan uudelleen henkilölle, joka ei ole sen jäsenvaltion asukas, jossa ajoneuvoa on käytetty väliaikaisesti, siirrettäväksi tuosta valtiosta viidentoista päivän kuluessa uuden vuokausjakson alusta, tai jonka
 - (cc) vuokrausyrityksen työntekijä palauttaa maahan, jossa se alun perin vuokrattiin, vaikka tämä työntekijä asuisi jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvoa käytettiin väliaikaisesti,
- (b) toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityyn ja sen jäsenvaltion asukkaan, jossa väliaikainen käyttö tapahtuu, tekemän vuokrasopimuksen perusteella vuokrausyrityksestä vuokrattuun yksityisajoneuvoon, jonka käyttö rajoittuu kahdeksaan päivään,
- (c) yksityisajoneuvoon, jota kulkuneuvon väliaikaista käyttöä varten jäsenvaltioon tuoneen henkilön perheenjäsenet käyttävät hänen ollessaan tuossa jäsenvaltiossa riippumatta siitä, onko näiden perheenjäsenten pysyvä asuinpaikka jäsenvaltiossa, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti

- (d) yksityisajoneuvoa käyttävään henkilöön edellyttäen, että henkilö, joka on tuonut kulkuneuvon siihen jäsenvaltioon, jossa sitä käytetään väliaikaisesti, on myös mukana;
- (e) yksityisajoneuvoon, joka on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa ja jota käyttää sen jäsenvaltion asukas, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti, koska hänen kulkuneuvonsa on tilapäisesti käyttökelvoton tuossa jäsenvaltiossa tapahtuneen rikkoutumisen tai onnettomuuden seurauksena, jos tämä käyttö rajoittuu aikaan, jonka käyttäjän oma kulkuneuvo on korjattavana ja joka ei missään tapauksessa ylitä kahta kuukautta;
- (f) toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityyn yksityisajoneuvoon, joka kuuluu sen rekisteröintijäsenvaltioon sijoittautuneelle yritykselle tai jonka se on vuokrannut ja jota tämän yrityksen työntekijä tai tällaisen työntekijän perheenjäsen käyttää, jos tämän käyttäjän pysyvä asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti. Tähän ryhmään ei sovelleta aikarajoituksia;
- (g) käyttäjän pysyvän asuinpaikan sijaintijäsenvaltiossa rekisteröityyn yksityisajoneuvoon, jota käytetään säännöllisesti työmatkaan hänen asuinpaikastaan hänen toisessa jäsenvaltiossa olevalle työpaikalleen ja takaisin. Tähän ryhmään ei sovelleta aikarajoituksia;
- (h) opiskelijan pysyvän asuinpaikan sijaintijäsenvaltiossa rekisteröityyn yksityisajoneuvoon, jota hän käyttää opiskelujäsenvaltiossaan, kun hänen pysyvä asuinpaikkansa ei ole tässä jäsenvaltiossa.

7 artikla

Ammattikäyttö, jolle ei saa määrätä veroa

1. Jäsenvaltio ei saa määrätä 1 artiklan 2 kohdassa yksilöityjä veroja yksityisajoneuvolle, jota käytetään sen alueella ammattikäyttöön edellyttäen, että
 - (a) kulkuneuvoa käyttävän henkilön pysyvä asuinpaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa sitä käytetään väliaikaisesti.

Tämän edellytyksen täyttymistä ei vaadita, jos henkilön pysyvä asuinpaikka on tilapäisen käytön jäsenvaltiossa, jossa henkilö on toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen työntekijänä ja käyttää ajoneuvoa, jonka yritys omistaa tai on vuokrannut ja joka on rekisteröity yrityksen sijaintijäsenvaltioon
 - (b) kulkuneuvoa ei käytetä siinä jäsenvaltiossa, jossa sitä käytetään väliaikaisesti, henkilökuljetuksiin rahallista vastiketta tai muuta aineellista etua vastaan taikka teolliseen tai kaupalliseen tavarankuljetukseen vastiketta vastaan tai vastikkeetta
 - (c) kulkuneuvoa ei anneta vuokralle tai lainata jäsenvaltiossa, jossa sitä käytetään väliaikaisesti
 - (d) kulkuneuvo on rekisteröity jäsenvaltiossa, jossa käyttäjällä on pysyvä asuinpaikka

- (e) kulkuneuvo on hankittu käyttäjän pysyvän asuinpaikan sijaintijäsenvaltion yleisin veroedellytyksin eikä siitä saa palautusta mistään 1 artiklan 2 kohdassa mainitusta verosta sen nojalla, että sitä käytetään toisessa jäsenvaltiossa.

Tämän edellytyksen oletetaan täyttyneen, jos ajoneuvo on varustettu rekisteröintijäsenvaltionsa tavanomaisella rekisterikilvellä, lukuun ottamatta väliaikaista rekisterikilpeä

- (f) kaikki rekisteröintijäsenvaltiossa tavallisesti maksettavat kausiluonteiset ajoneuvoverot on maksettu.

2. Artiklan 1 kohdan määräyksiä sovelletaan ilman aikarajoitusta.

8 artikla

Korjauskelvottomiksi vaurioituneita ajoneuvoja koskevat säännökset

Jos toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä yksityisajoneuvoa käytetään väliaikaisesti jossakin jäsenvaltiossa ilman, että 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja veroja määrätään tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja jos tuo kulkuneuvo vahingoittuu vakavasti asianmukaisesti todistetun tuossa jäsenvaltiossa tapahtuneen onnettomuuden, rikkoutumisen, rikollisen tai tahallisen teon seurauksena niin, että vaadittavien korjausten kustannukset ylittävät kulkuneuvon markkina-arvon ja jos kulkuneuvo luovutetaan romutettavaksi tai tuhottavaksi, jäsenvaltio, jossa kulkuneuvoa käytetään väliaikaisesti, ei saa myöhemmin vaatia mitään 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua veroa. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia todisteita vauriosta tai kulkuneuvon asianmukaisesta hävittämisestä.

9 artikla

Jatkuva käyttö muussa kuin pysyvän asuinpaikan jäsenvaltiossa

1. Jos henkilö haluaa käyttää kulkuneuvoa muussa kuin pysyvän asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa 5 artiklassa säädettyä aikaa kauemmin, esimerkiksi jatkuvasti toissijaisen asuinpaikan vuoksi, asianomaisen jäsenvaltion on rekisteröitävä tämä kulkuneuvo.
2. Artiklan 1 kohdan säännöksiä sovellettaessa rekisteröintijäsenvaltiolla on oikeus määrätä verot, jotka tavallisesti tulisivat maksettaviksi asianomaisen kulkuneuvon rekisteröinnin yhteydessä ja sen jälkeen.
3. Jäsenvaltio, jossa 1 kohdassa kuvatun kulkuneuvon omistajalla on pysyvä asuinpaikkansa, voi kieltää tämän kulkuneuvon käytön alueellaan.

V OSASTO

Loppusäännökset

10 artikla

Rikkomiset ja rangaistusseuraamukset

1. Jos kulkuneuvoa käytetään jäsenvaltiossa väliaikaisesti eikä tämän direktiivin säännöksiä noudateta, kulkuneuvoa ei katsota tuodun tuohon jäsenvaltioon lopullisesti eikä veroja määrätä välittömästi maksettavaksi. Näissä tapauksissa kyseinen henkilö voi tapaukseen liittyvistä rangaistusseuraamuksista huolimatta valita, siirtääkö ajoneuvon pois tilapäisen käytön jäsenvaltiosta vai rekisteröikö sen siellä ja maksaa verot kyseisen jäsenvaltion säännösten mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on rangaistusseuraamuksia määrätessään harkittava, ovatko asianomaiset henkilöt toimineet hyvässä uskossa vai onko teko ollut tahallinen.
3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten soveltamilla valvontamenettelyillä ei saa rajoittaa perustamissopimuksen edellyttämää tavaroiden ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta. Tapauksissa, joissa tämän direktiivin säännöksiä rikotaan, jäsenvaltiot eivät saa määrätä oikeudenloukkauksen vakavuuteen nähden kohtuuttomia rangaistuksia, jotka haittaavat henkilöiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

11 artikla

Maksettavan veron laskeminen

Tapauksissa, joissa käytetty moottoriajoneuvo tuodaan lopullisesti jäsenvaltiosta toiseen muissa kuin tässä direktiivissä säädetyissä olosuhteissa ja joissa jälkimmäinen jäsenvaltio määrää rekisteröintiveron tai vastaavan liitteessä I lueteltujen verojen kaltaisen veron tuolle kulkuneuvolle, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että määrätyn veron määrä ei ole suurempi kuin tuon jäsenvaltion kotimarkkinoilla olevan iältään, ominaisuuksiltaan ja kunnoltaan samanlaisen kulkuneuvon arvon sisältämän jäännösveron määrä.

12 artikla

Ristiriitojen ratkaisu

1. Jos tämän direktiivin käytännön soveltamisesta aiheutuu vaikeuksia, asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on keskinäisellä sopimuksella tehtävä tarvittavat päätökset.
2. Erityisesti jos henkilö ilmoittaa vaihtaneensa pysyvän asuinpaikkansa jäsenvaltiosta toiseen ja jomman kumman asianomaisen valtion toimivaltaiset viranomaiset kyseenalaistavat tuon ilmoituksen, molempien valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään päättääkseen, mitä asuinpaikkaa olisi käytettävä päätettäessä,

missä kulkuneuvo on veronalainen. Vastaavasti jos henkilö ilmoittaa käyttävänsä kulkuneuvoa väliaikaisesti toisessa jäsenvaltiossa hänen pysyvän asuinpaikkansa ollessa toisessa jäsenvaltiossa ja sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa kulkuneuvoa käytetään, kyseenalaistavat tuon ilmoituksen, molempien valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään päättääkseen, mitä asuinpaikkaa käytetään kulkuneuvon verottamiseen. Jäsenvaltio, johon käyttäjä ilmoittaa muuttaneensa pysyvän asuinpaikkansa tai jossa hän ilmoittaa käyttävänsä kulkuneuvoa väliaikaisesti, ei saa määrätä 1 artiklassa tarkoitettuja veroja, ennen kuin näissä neuvotteluissa on päästy tulokseen.

3. Jos jäsenvaltiot eivät henkilön tehtyä ilmoituksen kuuden kuukauden aikana pääse tulokseen neuvotteluissaan, niiden on annettava asia komission käsiteltäväksi. Komissio tekee päätöksen ajoneuvon verottamisessa sovellettavasta pysyvästä asuinpaikasta tutkittuaan kyseisten kahden jäsenvaltion ja, jos komissio katsoo tarpeelliseksi, kyseisen henkilön esittämät näkökohdat.

13 artikla

Kumottavat direktiivit

Seuraavien direktiivien voimassaolo päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1998:

- direktiivi 83/182/ETY,
- direktiivi 83/183/ETY sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/604/ETY.

14 artikla

Direktiivien täytäntöönpano

1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai säätää sovellettaviksi säännöksiä, jotka ovat käyttäjille edullisempia kuin tämän direktiivin säännökset, salliakseen muissa jäsenvaltioissa rekisteröityjen kulkuneuvojen väliaikaisen käytön alueellaan tai kulkuneuvojen lopullisen siirtämisen muista jäsenvaltioista määräämättä 1 artiklassa tarkoitettuja veroja.

2. Jäsenvaltiot eivät tämän direktiivin perusteella voi toteuttaa yhteisössä verotuskohtelua, joka on vähemmän edullinen kuin suoraan kolmansista maista tuotujen kulkuneuvojen maahantuonnin tai käytön yhteydessä toteutettu kohtelu.

3. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään heinäkuuta 1998 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

15 artikla

Jäsenvaltiot, joille direktiivi on osoitettu:

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Liite I

BELGIA

- Taxe de mise en circulation

TANSKA

- Registreringsafgift af motorkøretøjer

SAKSA

- -----

KREIKKA

- Erityinen kulutusvero (EFK)
- Rekisteröintivero (EPET)

ESPANJA

- Impuesto Especial sobre Determinados Medios de Transporte

RANSKA

- Taxe sur les certificats d'immatriculation des véhicules à moteur

IRLANTI

- Vehicle Registration Tax

ITALIA

- IET
- APIET

LUXEMBURG

- -----

ALANKOMAAT

- Belastung Personenauto's en Motorrijwielen

ITÄVALTA

- Normverbrauchsabgabe

PORTUGALI

- Imposto Automovel

SUOMI

- Autovero

RUOTSI

- Myyntivero

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

- -----

Liite II

BELGIA

- **Taxe de circulation sur les vehicules automobiles/Verkeersbelasting op de autovoertuigen**
- **Taxe compensatoire des accises/**
- **Taxe de circulation complémentaire/**

TANSKA

- **Vaegtafgift af motorkoretojer**

SAKSA

- **Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz - 1979)**
- **Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung - 1979)**

KREIKKA

- **Τέλη κυκλοφορίας**

ESPANJA

- **Impuesto sobre vehiculos de traccion mecanica**
- **Tributos Locales sobre circulacion de vehiculos automoviles**

RANSKA

- **Taxe différentielle sur les véhicules à moteur**
- **Taxe sur les véhicules des sociétés**

IRLANTI

- **Motor vehicle excise duties**

ITALIA

- **Tassa sulla circolazione degli autoveicoli**

LUXEMBURG

- **Taxe sur les véhicules automoteurs**

ALANKOMAAT

- **Motorrijtuigenbelasting**

ITÄVALTA

- Kraftfahrzeugsteuer

PORTUGALI

- Imposto municipal sobre veiculos
- Imposto de circulação

SUOMI

- Moottoriajoneuvovero
- Vuosittain suoritettava ajoneuvovero

RUOTSI

- Vägtrafikskatt

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

- Vehicle excise duty

LAUSUNTO VAIKUTUKSESTA PIENIIN JA KESKISUURIIN YRITYKSIIN

Ehdotetun direktiivin tarkoituksena on yksinkertaistaa niitä olosuhteita ja menettelyjä, jotka liittyvät yksityisten moottoriajoneuvojen siirtämiseen väliaikaisesti tai lopullisesti jäsenvaltioiden välillä, ja se on yhtenäismarkkinoiden käyttöönoton johdonmukainen seuraus.

1. Yritysten hallinnolliset velvoitteet lainsäädännön täytäntöönpanon seurauksena

Ei ole.

2. Edut yrityksille

Ehdotuksiin sisältyy useita säännöksiä, joiden perusteella jäsenvaltion asukkaan sallitaan tietyissä olosuhteissa käyttää toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä vuokra-autoa pysyvän asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa. Tämä helpottaa vuokrausyritysten mahdollisuuksia hallinnoida ajoneuvokantaansa.

Ehdotuksiin sisältyy säännöksiä, jotka parantavat muussa kuin pysyvän asuinpaikkansa sijaintijäsenvaltiossa työskentelevien henkilöiden oikeuksia käyttää jälkimmäisessä jäsenvaltiossa työnantajansa järjestämää autoa siinä jäsenvaltiossa, jossa heidän pysyvä asuinpaikkansa on. Tästä parannuksesta työntekijöiden kannalta pitäisi olla etua työnantajille.

3. Haitat yrityksille

Ei ole.

4. Vaikutus työllisyyteen

Suurta vaikutusta työllisyyteen ei odoteta.

5. Neuvottelut työmarkkinaosapuolten kanssa

Ei.

6. Onko olemassa vaihtoehtoja, vähemmän sitovaa lähestymistapaa?

Ehdotusten katsotaan olevan vähimmäisvaatimus, joka on välttämätön taustalla olevien ongelmien käsittelemiseksi ja joka soveltuu yhtenäismarkkinoille.

ISSN 1024-4492

KOM(98) 30 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

09 07 06 16

Luettelonumero : CB-CO-98-031-FI-C

ISBN 92-78-30308-9

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg